

Reis Nepal van 23 september tot 23 oktober 2014.

23 September.

Na een geweldig "Voetprints voor Nepal" weekend, zijn we nu op weg naar Kathmandu. Zwager Sjef brengt ons naar Schiphol en daar ontmoeten we Rene Veldt, die met hetzelfde vliegtuig meegaat. De koffers gaan moeiteloos over de balie en we eten een broodje. We hebben een uur vertraging, maar dan gaan we. Goede vlucht, alleen het laatste stukje wat turbulentie en daardoor zaten een paar meiden vreselijk te gillen. Maar er wordt ook geklapt als we geland zijn. Na vijf kwartier in Istanbul vliegen we door naar Kathmandu. Goed eten. Co eet zijn eigen broodjes. Proberen wat te slapen en ik luister een beetje naar muziek. Om 06.15 uur geland. Koffers zijn er gauw en Madan staat op ons te wachten. Heerlijk hier weer te zijn. We krijgen van hem en de jongens de bekende bloemenkrans. Tassen uitgepakt en even lekker ontbijten bij Revolution Café. Dan komt Bimal even en we drinken Cola en geven Bimal een bonus. We doen dit in Revolution Café, want het is naast ons guesthouse een vreselijke herrie. Er wordt een nieuw hotel gebouwd. We gaan even rusten en dan lunchen bij GAIA. Iedereen is weer blij ons te zien. We eten soep en een Nepalees biertje: Ghurka bier, best wel lekker. We hoeven niet te betalen, dus dat begint goed. Ik heb ondertussen de spullen die we hier hebben gelaten uitgezocht en er gaat veel naar de wasman. Dan komt Pema, de vriend van Annik, zijn papieren halen. En dan komt Pradip gedag zeggen, heerlijk om hem weer te zien. Na wat met hem gedronken te hebben gaan Co en ik naar GAIA om te eten. Ajay en Suman komen bij ons zitten en zijn blij met de foto. Mail gecheckt en dan gaan we onze eerste nacht in.

25 September.

Heerlijk geslapen en ontbijt bij GAIA. Samjhana kan bij ons in de kamer kleren komen uitzoeken voor de jongens en daarna komt ook didi, dat ruimt weer op. We gaan de zes dozen uitpakken. We eten onze overgebleven broodjes op en relaxen op het balkon. Even met Madan naar een winkel om een nieuwe tafel uit te zoeken, maar dat lukt niet. De tafel wordt nu gemaakt. We kopen vloeibare zeep voor de SGCP en voor Madan en gaan even gedag zeggen bij Bj en Urmo en bij Ravi. We gaan eten bij Revolution Café, lekker pizza en een Ghurka biertje. Het regent!!!!

26 September.

Goed geslapen. Om 07.00 uur begon de herrie weer naast ons. Lekker gedoucht en ontbijt bij Pumpnickel en broodjes besteld om mee te nemen naar Daphakhel. We halen nog een aantal pakken drinken voor de kinderen. We worden opgehaald door de auto van SGCP en zijn blij om weer in Daphakhel te zijn. Heerlijk om de kinderen weer te zien en iedereen is enthousiast. Foto's gemaakt en meeting met Bimal. Terug met Rajendra en Guni en broodjes besteld bij Himalayan Java café. We relaxen even op onze kamer. Dan naar GAIA. Ik deel loombandjes uit. Rene was er ook met de twee Nederlanders Ans en Han. Lekker gegeten en leuke Spaanse mensen ontmoet. Twee dokters met hun drie kinderen. Toen we terugliepen reed Bharat ons voorbij met Rene. Ik voelde ineens wat aan mijn billen en keek verschrikt achterom om te kijken welke Nepalees dat deed. Maar het was Rene en die zat bulderend van het lachen achterop de motor. Hij wordt weer ondeugend en krabbelt weer op gelukkig. Mail gecheckt. Er was muziek buiten, vanwege Tourism Day morgen.

27 September.

Vroeg op, ontbijt en op weg naar Patan Durbar Square met Madan en de jongens. Daar is de hele staf van SGCP en alle kinderen met familie en kennissen aanwezig om de World CP Day te gaan vieren. Iedereen krijgt een groen t shirt aan, gesponsord door ons. Er werden speeches gehouden, de kinderen zongen een paar mooie liedjes samen met de blinde pianist. Het was een grote happening. Ook Uttam was met ons mee. Daarna speelde Kutumba en er werd flink gedanst en niet alleen door de staf, maar ook door Om en andere kinderen van SGCP. Toen gingen we met zijn allen een rondje om de tempels lopen met muziek mee. We hadden allemaal een bordje mee met de tekst: cerebral palsy is geen ziekte. Ook in Pokhara, Biratnagar, Dankuta en nog een district werd deze dag ook zo gevierd. Rene was er en die had Ans en Han mee. Ik zag dr. Birgit en dr. Chendra en heel veel bekenden. De kinderen waren enthousiast. Ook de moeder van Leeza, het lievelingetje van Ben, sprak mij aan. Er was drinken en eten voor de kinderen en een aantal Chinezen gingen spontaan cadeautjes kopen en gaven deze aan Shova. Daarna zijn wij met Leena naar de oefenruimte van Kutumba gelopen en hebben hen daar ontmoet. Met hen op de foto, heel bijzonder. We konden met de SGCP jeep mee terug rijden. Geluncht en even gerust. Dan lopen we naar Heaven handicraft en kopen mooie tassen en sjaals bij hem. We kopen wat armbanden, eten patat bij GAIA met een biertje. We eten vanavond bij Madan en Samjhana. Lekker gegeten en we drinken nog een koffie bij Revolution café.

28 September.

Niet zo lekker geslapen. Ontbijt bij Madan, yoghurt met fruit en op weg naar de kerk. Ik geef een envelop met wat geld en een kaart aan de priester en vraag of hij dit wil voorlezen in de kerk. Dan moeten we mee naar een andere priester. Hij komt uit Amerika en ik vertel hem wat op de kaart staat. Het is vandaag 22 jaar geleden dat Ben verongelukte. Hij vertelt dat hij al heel vaak in het Lelepark is geweest. Dan begint de mis en dan vertelt deze priester over Ben en over ons alsof hij Ben heel goed heeft gekend. Hij vertelt dat wij zijn werk hebben voortgezet. De tranen liepen over mijn wangen. Na afloop bedank ik hem en hij zegt dat hij volgende keer speciaal Ben zijn naam zal zoeken. Hij heeft ook father Donnely gekend, heel bijzonder. Terug naar Thamel en koffie en een broodje bij Java café. Even relaxen en dan naar Balmandir. De kinderen herkenden ons en ik kreeg een big smile van Nimi, weer emotioneel. We hebben de schilderijtjes overhandigd, de t shirts met als tekst "goede doelen", enz. en we gaan nog even in de nieuwe kamer kijken. Ziet er prachtig uit. Terug naar SG en even relaxen. Om 17.00 uur komen Pradip en Kalpana en we maken

de puja voor Ben klaar. Dit is een offertje op zijn Nepalees. Madan, Samjhana en de kinderen helpen ook mee. Ik vertel wat over Ben en we drinken samen wat. Ik ruim het fruit een beetje op, want ik zag net een hele grote aap op het balkon. Met onze familie gaan we eten bij Revolution café op kosten van Ria en Sjef. Het was heel gezellig. Op de kamer drinken we nog wat, post checken en dan komt er een eind aan een heel mooie emotionele dag.

29 September.

Goed geslapen. Aangekleed en ontbijt bij Pumpnickel. We nemen weer lunch mee. We kopen wat tasjes, armbandjes en kettinkjes. Om 10.00 uur gaan we naar het cp center. Nelson is met ons mee. Het is druk op de weg, maar dan zijn we er. De nieuwe polo shirts worden uitgedeeld, nog van geld van Sjef. Logo's van DW hebben we mee. Ik mag de shirts uitdelen en daarna een groepsfoto. Ik laat Nelson alles zien en we gaan weer terug met Madan. Leena rijdt een stukje mee en vertelt over haar a.s. bruiloft. We lopen even naar het sieradenwinkeltje, maar daar was niet veel voor ons bij. Dan naar Amrita craft. Leuke spullen gekocht. Wijntje op de kamer en eten bij

GAIA, waar ook Malou en haar vriend Freek zijn. Leuk gesprek en gezellig samen gegeten. Malou is een van de oud studenten van het HAN uit Nijmegen (Hoge School Arnhem Nijmegen). Terug naar SG. Het is een bende op straat, want het heeft een paar uur flink geregend. Post checken en slapen.

30 September.

Redelijk geslapen, ik wil gaan douchen, maar er is geen water, dan maar aankleden en wachten tot later. Madan is water aan het oppompen en dan gaat Co wel douchen. Er is ook geen internetverbinding op dit moment, maar wel wifi, heel vreemd. Ontbijt bij Revolution café. Er zijn twee Nederlandse mannen bij SG en die willen graag naar ons project toe. De auto van SGCP staat al op ze te wachten, altijd zijn ze te laat die Nepalezen en nu veel te vroeg!!! Madan haalt Jolien en Lynn op van het vliegveld, de twee studenten van het HAN, die gaan afstuderen. Even met ze gepraat en wat gedronken en dan met Madan naar Gulfatar. Twee dozen met kleding afgegeven en warm welkom door Ama, de kinderen, maar vooral door Iswor, wat een leuke knul. Hij heeft helemaal een Australisch accent. Ama vraagt om trainingspakken en we zullen informeren naar de kosten. Lekker lunch bij Java café, salade met Cola. Dan naar Ravi om de tassen te bestellen. Om 15.00 uur komt Rashmi om haar geld op te halen dat ze van Mart en Elly krijgt. Dan ga ik douchen en om 17.45 uur naar Dambar. Warm onthaal door hem, Sannani, Jana, vader en moeder. Zaken gedaan en daar gegeten. Nog even langs Anju en ook daar nog wat besteld en ook weer wat gekregen. Toen we daar weggingen stond er beneden een geitje in de gang en Pratyus was er helemaal verliefd op. Hij moest eens weten dat deze geit morgen geslacht en opgegeten wordt. Nog even met de meiden op het balkon gezeten en dan slapen.

1 Oktober.

Goed geslapen, ontbijt bij GAIA. (We hoefden niet te betalen) Kathmandu loopt leeg. Iedereen gaat naar zijn dorp om de thika bij zijn ouders te halen. Ook Pradip is vandaag onderweg naar zijn dorp. Vandaag worden massaal geiten geslacht en het bloed wordt gebruikt om de auto's en vliegtuigen te zegenen en er wordt gebeden voor een veilig rij en vliegjaar. We lopen naar Assan (lokale markt met fruit, groente en kruiden) en kopen warme sjaals en armbandjes. We halen wat fruit voor professor en gaan naar zijn huis. Goed om hem weer even te zien. We hebben een uur gepraat (hij dan) en dan terug de tassen opgehaald. Kettinkjes opgehaald en even rusten. Wijntje op de kamer. Beneden wordt grondig schoongemaakt voor Dashain. Alles wordt schoon gespoten. We boeken een kamer in Pokhara en ik bel Tashi. Dan met de twee studenten eten bij GAIA. Rene is er ook en komt gezellig bij ons zitten. Hij is echt heel goed opgeknapt. Na het eten stelt Rene voor om naar Tom en Jerry te gaan, dit is voor ons de eerste keer. Was wel leuk om een keer mee te maken. Daarna terug naar SG en slapen.

2 Oktober.

Lekker geslapen. Co gaat douchen. Beneden zijn de jongens aan het zingen. Vandaag worden de auto, motor en fiets schoongemaakt en versierd met fruit, bloemen, wierook enz. Ontbijt bij Revolution café. Jolien is jarig en we drinken koffie met haar en Lynn in de Mandela street en natuurlijk met gebak. Daarna gaan we naar GAIA om Meike en haar vriend Yoni te ontmoeten. Lekker soep gegeten en gekletst. Ze heeft nog wat geld voor SGCP. Dan even langs bij Bj en Urmo en ook daar gezellig gekletst. We ontmoeten een Tsjechische vrouw, die vertelt dat ze foto's wil gaan veilen voor het goede doel en ze vond ons project wel een mooi doel. Informatie uitgewisseld. We halen nog wat broodjes voor morgen en wat fruit. Ik lak mijn nagels en we drinken een wijntje. Dan lees ik via mij face book dat Pradip een zwaar ongeval heeft gehad. Hij is onderuit gegaan, is een half uur bewusteloos geweest en heeft kapotte knieën. Ik probeer hem te bellen, maar er is geen bereik, ik maak me best wel zorgen om hem. We eten bij Revolution café , douchen en dan slapen. Vanavond voor we gingen eten, riep Madan ons om even wat te komen drinken. Er kwamen snacks op tafel en ja hoor, de geit van twee avonden geleden. Ik heb het toch geprobeerd en het smaakte eigenlijk wel lekker. Maar het is wel een raar idee. Er is ook nog een Nederlandse jongen in SG, hij heet Paul, is 42 jaar, en gaat morgen ook mee naar het geboorte dorp van Madan.

3 Oktober.

De dag van de thika. De broodjes van gisteren klaargemaakt en de rest gaat mee. Om 09.00 uur rijden we weg. De twee studenten Jolien en Lynn en Paul gaan mee. Na een uur rijden zijn we er al. Warm

welkom van de familie. Vader geeft ons allemaal een thika en dan moeten wij de jongeren, in dit geval, Madan, Samjhana en de twee jongens een thika geven, heel bijzonder. Dan krijgen we een heerlijke lunch. De vader van Madan is Om shanti, dit betekent: geen alcohol, niet roken en geen vlees. Dan gaat Madan met Co, de meiden en Paul en nog een paar naar zijn geboorte huis. Ik blijf hier en ga de meiden leren loomen. Binnen 5 minuten hebben ze het door en maken de ene armband of malla na de andere. Ook de zoon van Madan zijn broer, Bikesh, doet lekker mee. Ik heb een leuk gesprek met Neha, dochter van Anju, over haar werk en haar toekomst. Het liefst zou ze haar bachelor willen halen, maar daar is geen geld voor. Ze is nu verpleegster in een klein ziekenhuis. Om 17.00 uur kwamen de mannen en de rest terug en om 19.00 uur reden we weer weg. Omgekleed. (ik had mijn khurta aan) en even naar Revolution café voor pakoda's en een wijntje. Heerlijk. De meiden komen bij ons zitten en we krijgen nog een wijntje van Raj, die voelde ik daarna wel zitten. Ik heb nu een heel droge en rauwe keel.

4 Oktober.

45 jaar geleden verloofd! Goed geslapen, maar rauwe keel. Ontbijt bij Revolution café. Om 11.00 uur met Madan naar Bodenath en na lang zoeken, vinden we Tashi. Hij neemt ons mee naar zijn huisje en daar is Sonam. Warm welkom. Ik had gezegd, geen eten. Er waren biscuits, cake, fruit en Cola en daarna moesten we naar zijn opa die er naast woont en wordt verzorgd door zijn zus, die non is. Daar kregen we nog heerlijke pasta. We kregen ook allebei een prachtige sjaal. Ik ga ondertussen steeds meer hoesten! Met de taxi naar de Bodenath tempel en Sonam gaat met ons mee. Hij kletst de oren van onze kop, is echt wel

veranderd, heerlijk jong. We drinken nog een Cola met hem en ik vertel over Nederland. We nemen afscheid en gaan terug met de taxi. Even een uurtje rusten. Douchen en eten bij GAIA. Paul komt er bij. Dan is Hiltje gearriveerd. Drie dikke zoenen. We eten lekker pasta en het was heel druk bij GAIA. De jongens lopen zich te pletter. Mail checken en slapen.

5 Oktober.

Goed geslapen, maar mijn keel doet zeer en ik voel me niet echt lekker. Ontbijt bij GAIA en weer even een uurtje rusten. Om 14.00 uur naar Java café om Anouk te ontmoeten. Gezellig bij gekletst en een salade gegeten. Terug naar SG en Co en Madan vullen samen de formulieren in voor een eventueel verblijf in Holland volgend jaar. Broer van Madan, Manaka, komt met zijn familie de rest van de geit eten. Hiltje is er ook en gaat met ons mee naar Revolution café. We eten lekker pizza. Mail checken en slapen.

6 Oktober.

Goed geslapen, maar vervelende kriebelhoest. Gedoucht en ontbijt bij GAIA. Contact met Pradip. Hij komt morgen thuis, maar het gaat niet goed met hem. Co gaat naar de kapper. Lunch bij Revolution café. Ik ga weer even rusten, maar zeg eerst de twee meiden gedag, want die verhuizen naar hun appartement. Om 18.00 uur lopen we naar Tibet guesthouse en zeggen Ghyamjo even gedag. Hij belooft om wat stenen namasté bordjes te maken. (als ik dit schrijf, weet ik dat hij dit dus helemaal vergeten is, dus we hebben ze ergens anders gekocht). Eten met Bimal en Anita van Sjef zijn geld, we drinken een wijntje en bestellen het eten. Ik weet niet meer wat ik had, maar het was smakeloos en heel flauw, jammer hoor! Terug lopen en tas inpakken.

7 Oktober.

Goed geslapen en ontbijt bij Revolution café. Om 08.30 uur naar het vliegveld, want we gaan naar Pokhara. De jongens zwaaien ons uit. Onze tassen worden gewogen en tot onze grote verbazing moeten wij ook gewogen worden. Dit wordt opgeschreven. Dan rijden we naar het vliegtuigje, Simrick airlines. Tot mijn grote schrik, is dit echt een heel klein vliegtuigje. We moeten er gebogen in en kunnen niet rechtop staan. De stewardess loopt ook gebogen door het vliegtuig en verdeelt de balans!! Ik bid onze lieve Heer voor een goede vlucht en dat werd het ook. Na 25 minuten komen we in Pokhara aan. Bagage gepakt en wachten op Kiran, maar die is niet te zien. Dan maar met de taxi naar Vagabond guesthouse. Daar aangekomen verwelkomd door Satish. Hij heeft een mooie kamer voor ons voor een schappelijk prijsje. Ondertussen belt Kiran dat hij dus wel op het vliegveld was. Hij komt naar ons hotel en brengt het bekende sjaaltje. We lunchen bij Black en White. Even rusten en douchen. Om 15.00 uur lopen we richting Busy Bee restaurant voor een ontmoeting met Jan en Loek. Dit zijn de twee Nederlanders die we al in SG hebben ontmoet. Leuk gesprek met een lekker biertje. Teruglopen omkleden voor het diner met Kiran en zijn kornuiten. Ik bel ondertussen Pradip en hij is weer in Ktm. We eten bij Thakali kitchen en moeten op de grond zitten, maar wel met je benen in een gat. Ik had een leuk gesprek met Kiran zijn vrouw en een paar andere dames. Co zat bij de mannen. Er was ook een jong stel met een zoon van 9 jaar. Ik raakte in gesprek met hem en gaf hem een klompje uit Holland. We kregen eerst snacks: momo's en aardappel en daarna dal bhat en dat was niet zo denderend. Mail gecheckt en slapen.

8 Oktober.

Ontbijt bij Black en White. Het is hier behoorlijk heet!! Relaxen in de tuin, waar het nu nog lekker is. Om 12.30 uur richting de winkel van Kiran voor lunch. We eten dal bhat in de keuken en praten, tenminste, hij praat. Het is druk in zijn winkel vanwege het naderende Tihar feest. We kopen wat sieraden aan de kant van de weg en gaan even rusten op de kamer. Om 16.30 uur haalt Kiran ons op en gaan we naar Bharat Pokhari om het Holland House te zien. Onderweg stapt Babram ook in. Het gebouw ziet er goed uit, maar aan de wc's is nog niets gedaan. Er brandt in elke kamer een lampje, er is een watertank en een septictank. We bepalen waar het keukentje moet komen en gaan terug naar Lakeside. We gaan eten bij Zorba en Krishna omhelst me helemaal. Het is er heel mooi geworden, veel luxer. Lekker gegeten. Dan nog een afzakkertje bij Once upon a time, want het regent ondertussen. Mail gecheckt en slapen.

9 Oktober.

Ontbijt bij Black en White. Om 10.30 uur gaan we naar Luni waar we een goed gesprek mee hadden. Even bij de kinderen gekeken en op de foto met mijn kleine vriendje met wie ik vorig jaar de opening heb verricht. Ik denk dat hij mij herkende. We nemen Luni mee naar de winkel van Kiran, we praten wat en Luni belooft eindelijk om na Tihar rustig aan het Holland House te gaan betrekken. Kiran belooft dat de toiletten dan klaar zijn. We proosten met een glas Cola om dit te vieren! Wij gaan terug en lunchen bij Once upon a time en daarna even rusten. Het begint te onweren en zwaar te regenen. Krishna Poudel komt even gedag zeggen. Ik bel Pradip. Hij klinkt terneergeslagen. Zijn borst doet zeer en hij heeft moeite met ademen. Ik maak me best wel zorgen om hem. We gaan naar een restaurant waar happy

hour is en de wijn dus goedkoop. Mijn schoenen zijn doorweekt, het is een grote rivier op straat. Maar de wijn smaakt goed en we blijven hier ook maar eten. Het heet Café Concerto. Pasta penne voor ons allebei. We gaan onze tas inpakken en mail checken. Ik ben al half uitgekleeft als er op de deur wordt geklopt en Krishna weer voor onze neus staat. Ik kleed me weer aan en we drinken nog een biertje met hem beneden en kletsen gezellig. Hij ziet er heel goed uit en voelt zich goed. Het zou zo maar eens kunnen dat hij in Nepal blijft.

10 Oktober.

Heel raar gedroomd. Over Pradip. Hij was gehandicapt, hij had groen haar en we waren bij zijn ouders en 10 broers!!!! Michelle van Huub was er ook. Heel vreemd. Tas is ingepakt en ontbijt bij Early bird. Nog even relaxen en dan afscheid van Satish en zijn zus. Met de taxi naar het vliegveld en ingecheckt. We drinken koffie in het restaurant wat er elke keer weer mooier uitziet, maar de toiletten zijn nog steeds vreselijk. Madan belt ons ondertussen en zegt dat hij ons straks ophaalt. We hebben een goede vlucht met weer hetzelfde kleine vliegtuigje en gaan naar SG. Lunch bij GAIA. Dan naar de winkel voor de trainingspakken en naar Maiti Griha. Rondleiding door Pema. Terug naar SG, tas uitpakken en een wijntje. Eten bij GAIA met Marcelin en haar vriend Hans. Was heel gezellig, want René komt er ook nog bij zitten en ook Paul, onze vriend uit SG. We nemen nog een afzakkertje bij Madan en dan slapen.

11 Oktober.

Vroeg ontbijt bij Revolution café. En dan met Madan en met de kleermaker naar Gulfatar. Alle maten worden opgenomen en Ama kiest een mooie kleur blauw uit. We zeggen nog even Govinda en zijn vrouw

gedag. Toen ik daar mijn schoenen weer aantrok, schoot er een scheut door mijn rug. Na een lunch bij Revolution café gaan we even relaxen. Pradip belt en hij komt er aan. Hij vertelt het hele verhaal van zijn ongeluk en hij heeft echt geluk gehad. Knieën gaan nu wel, maar hij heeft last van zijn borst. We hebben een leuk gesprek en maken afspraken voor het winkelen en voor het dagje uit. Als hij weg is, open ik mijn face book en dan blijkt dat hij vandaag jarig is. Ik snap soms niets van die Nepalezen. Ik bel hem om hem te feliciteren. Co smeert mijn rug in als ik gedoucht heb. We eten vanavond bij GAIA en Paul gaat ook mee. Mail gecheckt en slapen.

12 Oktober.

Vroeg ontbijt. Met de taxi naar de Janapath school, want daar gaan we de sport shirts uitdelen die we van Marijke Bruin hebben gekregen. We werden ontvangen met bloemen en sjaltjes en de kinderen gingen allemaal in een rij staan. Er was een prachtig spandoek gemaakt en er waren toespraakjes. Toen hebben wij alle shirts uitgedeeld. Daarna koffie met de leerkrachten. En we krijgen ook een soort wentelteefje. Terug met de taxi. We gaan naar Sunil, maar die is er niet. Koffie bij New Orleans. Ik zou gaan shoppen vandaag met Pradip, maar hij sms't dat hij niet komt, hij voelt zich niet goed. We drinken thee bij BJ en Urmo en lunchen bij GAIA. Lekker pakoda's. We kopen nog wat spullen en mail naar huis gestuurd. Om 16.45 uur komt Kalpana en samen met haar gaan we met de taxi naar de kamer van Pradip. Ook zijn vader is er en we drinken samen wat. We brengen wat tulpen mee en geven Pradip wat geld voor de rekening van zijn motor. We spreken af dat we woensdag toch het dagje uit doen met de kinderen. We eten bij Revolution café, lekker pizza en penne pasta. Wijntje op de kamer en slapen.

13 Oktober.

Ontbijt bij Revolution café en met Madan naar Bimal zijn huis. Het regent. Met Anita gaan we naar haar school, waar de kinderen van de mensen die in de steenfabrieken werken, les krijgen. De school heet Kopila (tulp) Nepa. We krijgen een rondleiding en er werkt ook een Belgisch meisje, die ook in het complex woont van SGCP. Ze kent Xitis, maar ook Lieske. We delen nijntjes uit en rugzakjes van de Rabo bank met tandenborstels en tandpasta. We zijn onder de indruk. De kinderen worden in de ochtend opgehaald, worden eerst gewassen, krijgen te eten, mediteren en dan les. Heel gedisciplineerd. Dan gaan we met een taxi naar Bhakthapur. We gaan naar Swarga en worden opgewacht door Krishna. Hij laat alles zien, nadat we even lekker geluncht hebben. De kinderen zijn lief en we maken kennis met ons sponsorkind. Gesprek met Krishna en zijn vrouw en we gaan naar onze kamer. Ziet er prima uit, alleen is er geen warme douche, omdat de zon vandaag niet scheen. Het blijft maar heel hard regenen. We drinken een wijntje en Co gaat een rondje lopen. Krishna en zijn zonen brengen ons naar het huis van Suresh en zijn gezin. We krijgen lekkere kip en dal bhat, maar dat vond ik niet zo lekker. En natuurlijk raksi, ook niet mijn favoriet. Leuk gesprek met een gehandicapte jongen. Er is ook nog een Belgische vrijwilliger. Krishna haalt ons weer op. Na een wijntje gaan we slapen.

14 Oktober.

Het heeft vannacht gegoten en flink geonweerd. Ontbijt op de kamer, want het is boven veel te koud. Dan afscheid van de kinderen en wachten op de taxi, die er heel lang over doet. Het blijft regenen. We horen over een cycloon in Bangladesh Huthut of

zoiets. Lunch bij Revolution café en met Madan naar Age Nepal. Leuk om iedereen weer te zien. Bimala zegt dat wij niets veranderd zijn. Plannen gemaakt om te winkelen. Terug naar SG, wijntje en mail versturen. Eten bij Revolution café, omdat het nog steeds hard regent. Er zijn zelfs vliegtuigen die niet vliegen. Op tijd slapen.

15 Oktober.

Goed geslapen. Ontbijt bij GAIA. Eigenlijk zouden we vandaag het dagje uit doen met de Tijgers, maar vanwege het slechte weer, heeft Pradip het uitgesteld naar a.s. vrijdag. We kijken even bij Ravi, maar de tassen zijn nog niet klaar. Even naar BJ. Gezellig gekletst en wat spullen bij hem gekocht. Ook nog wat zilver gekocht in een heel klein winkeltje. Co voelt zich niet zo lekker. Lunch bij Revolution café, beetje relaxen en vroeg eten. Om 20.00 uur landt Sanne en het is goed om haar hier weer te zien. We drinken een biertje en gaan nog even bij Revolution café kijken of de keuken nog open is en dat is geen probleem, dus kan Sanne nog iets eten. Wijntje en slapen.

16 Oktober.

Goed geslapen. We krijgen geen contact met Nelson en Paul en maken ons een beetje zorgen. Er is een vreselijk ongeluk gebeurd in de bergen waar veel mensen bij zijn omgekomen. Een grote sneeuw lawine heeft heel veel mensen geraakt, o.a. ook toeristen. Ontbijt bij GAIA en ook hier zijn ze blij Sanne weer te zien. Dan gaan we naar Daphakhel en stellen Sanne officieel voor aan Bimal en de staf. De grote kinderen waren heel enthousiast. Met het busje van SGCP weer terug. Eten bij GAIA.

17 Oktober.

Gelukkig toch contact met Nelson gehad en ze zijn oké. Maar ze komen wel terug. Vroeg op en broodjes bij Pumpernickel gehaald. We krijgen het bericht binnen dat Engely is overleden en dit komt toch als een klap aan. We gaan ontbijten bij Revolution café en vertellen het aan Krishna en rouwen samen met hem. Dan naar Bal Mandir. De kinderen krijgen allemaal mooie kleren aan en zijn allemaal opgetogen. Eindelijk gaat het dan gebeuren, dankzij de Wereld winkel uit de Goorn. De kinderen worden naar beneden gedragen en ook de rolstoelen. De bus wordt ingeladen en de stoelen er bovenop en dan gaan we. Ik zit naast Latta. Pradip vertelt ons wat we gaan doen en dat we de kinderen met voorzichtigheid moeten behandelen, daarna in het Nepalees. De bus rijdt door Patan en daar is de Zoo. Kaartjes kopen en dan naar binnen. Eerst op de schommel, ook de begeleidsters, mamu's genoemd, genieten. Een van de begeleidsters is Kobita, zij is doofstom, maar kan alles duidelijk maken. Ze is heel aanhalig en vindt mijn ogenschaduw zo mooi. De kinderen vermaken zich prima en we zien apen, beren, vogels, tijgers, slangen en er loopt een olifant door het park. Er wordt eten gehaald, momo's en samosa's en drinken en een taart. Het is warm, maar er is een kleed en parasol mee. We hebben wel heel veel bekijks. Mensen staan ongegeneerd vlak voor de kinderen te kijken, want waarschijnlijk hebben ze nog nooit zulke gehandicapte kinderen gezien. Om 15.30 uur komt de bus terug en we staan in een rij te wachten en worden aangestaard. Wij staren terug. In de bus wordt gezongen. Co en ik zijn moe, emotioneel door het bericht van Engely, maar ook zo voldaan. Alle kinderen worden weer naar boven gesjouwd en alle rolstoelen. Co, Sanne en ik besluiten ter plekke dat we alle begeleidsters een bonus van 1000 rupees geven (ongeveer 8 euro). We gaan terug naar SG, drinken een wijntje en gaan

lekker douchen. Om 19.30 uur naar GAIA, lekker gegeten en op tijd naar bed.

18 Oktober.

Vroeg op, want vandaag gaan Co en Sanne naar Birgunj. Co haalt broodjes voor onderweg en om 08.00 uur is de jeep van SGCP er al met de bestuurder Binesh. Ik zwaai ze uit en ga ontbijten bij Revolution café. Er zit nu weer een Nederlandse vrouw in SG, beetje bazig, maar ik ga toch maar bij haar aan tafel zitten om te ontbijten. Ik maak nog een nieuw loombandje voor Pradip. Hij sms't dat hij wat later komt. Even lunchen samen bij GAIA en dan met de taxi naar Bat Bethani. Spullen gekocht en terug naar SG. Samen hebben we op het balkon gezellig zitten kletsen en een wijntje gedronken. Elkaar verteld over onze cultuur. Om 17.00 uur gaat Pradip weg en komt Jos Bus binnen. Hij is samen met Arjun en die heeft weer wat voor mij mee. Even samen met Jos koffie gedronken en dan samen met Madan naar zijn broer. Eerst lekkere snacks vooraf, daarna de dal bhat en dat is half koud, niet echt lekker. Ook dochter Neha heeft er zichtbaar moeite mee. Ik geef haar mijn mascarastift, zoals beloofd en krijg de bestelling van

Anju mee. Ook mijn loom doos laat ik hier. De wijn die ze speciaal voor mij hebben gekocht, is mierzoet, maar ja. Prashaman is vreselijk vervelend, dat wordt een kleine tiran. Maar iedereen lacht om hem. Terug naar SG en nog even koffie bij Revolution café waar ik een leuk gesprek heb met Krishna en de koffie is gratis. Om 22.30 uur ga ik maar slapen, want er is geen internet.

19 Oktober.

Redelijk geslapen. Vroeg wakker en gedoucht. Ontbijt bij GAIA. Chiran bedient mij en ook dit krijg ik gratis. Ik haal broodjes bij Pumpnickel en sap en fruit. Om 10.35 uur rijdt Madan mij en Pradip naar Bal mandir. Er wordt in het gebouw een Bollywood film opgenomen en er lopen allemaal mooi aangeklede acteurs rond. Hele dag bij de kinderen gezeten en de dagindeling mee gemaakt. Ze beginnen met het Nepalese volkslied en we gaan staan. Dan moeten we de dag een cijfer geven en begint de les over zes kikkertjes, die er steeds een verliezen. Dan gaat Pradip de blender, die we gisteren gekocht hebben, gebruiken en de kinderen krijgen gezond sap. Om 14.00 uur begint er een film en dan komen er overal kinderen uit het weeshuis ook naar de film kijken. Er is een klein jongetje dat er een beetje verwaarloosd uitziet, maar Pradip gaat met hem op de grond zitten en ze zijn dan beiden in hun eigen wereldje. Mijn broodje heeft ook veel aantrekkingskracht voor deze jongen, dus ik geef de helft aan Pradip om uit te delen. We hangen ook samen de schilderijtjes van Jana op. Na afloop gaan Pradip en ik nog even wat spullen kopen. We drinken een Cola en eten wat momo's en frietjes bij een restaurant, waar doofstomme mensen werken. Ik bel Bimal en Co vertelt mij dan dat zij om ongeveer 19.30 uur terug zijn. Dus we kunnen samen eten. Pradip rijdt nog met

mij mee terug naar SG en gaat dan naar huis. Als Co en Sanne terug zijn, gaan we uit eten en ook Paul gaat mee. We vertellen elkaar over onze belevenissen.

20 Oktober.

Na het ontbijt om 11.00 uur naar New Road om met Bimala te gaan winkelen. Haar man kwam ook nog even gedag zeggen. Bimala had in haar hoofd om een fotocamera te kopen en een televisie, maar die waren veel te duur. We spreken met haar af dat we een camera en laptop in Nederland kopen en gaan nu voor een computer kijken. Dit is van het geld dat we via Elsz de Roos van de bewoners van Trajectum hebben gekregen en een beetje van Meike, een van de vrijwilligsters. We kopen een computer en die zal over een paar dagen bij Age gebracht worden. We lunchen bij het restaurant op het dak op New Road. Mooi uitzicht over de stad. We kopen nog wat sieraden bij de kleine kralen winkeltjes. Terug naar SG en we halen de tassen op bij Ravi. Een uurtje rusten en een glaasje wijn. Dan gaan we naar Bimal en daar doen we 1 ½ uur over. Heerlijk gegeten en gezellig gekletst met Bimal en Anita. Sanne vermaakt zich prima en laat het eten en de raksi goed smaken! De auto van SGCP brengt ons terug. Post checken en slapen.

21 Oktober.

Het is warm. We ontbijten bij Pumpernickel en nemen een sandwich mee. Sanne gaat vandaag naar haar "oude" werkplek in Gatthagar. Ze heeft met Leena afgesproken en wij gaan naar Daphakhel om afscheid te nemen en Paul gaat met ons mee. Dan blijkt dat er al geen kinderen meer zijn i.v.m. Tihar. We laten alles zien aan Paul. De staf is aan het schoonmaken. Maya brengt een briefje voor Jos en ook de rekeningen. Wij betalen dit aan haar. Op de terugweg even langs de Age groep om het restant te betalen voor de computer. Terug naar SG en Co gaat rusten. Ik schrijf mijn verhaal van vandaag op. Ik haal het zilver op en Sanne gaat met mij mee winkelen. Ze koopt een mooie ring en een warme shawl. We eten bij Revolution café. Paul was vanavond te gast bij Nelson en die komt laat terug. Hij moet zijn tas nog gaan pakken, maar wij zeggen hem vast gedag. Hij heeft een behoorlijke whisky kegel en praat niet meer echt goed en hij wil Sanne maar zoenen. Wij drinken nog een wijntje en slapen.

22 Oktober.

Om 04.00 uur schrokken we wakker, want er werd grind gestort bij het nieuwe hotel, wat een herrie. Vandaag is de dag dat de hond wordt geëerd. Gisteren was de kraai aan de beurt en morgen de koe. Overal lichtjes en versieringen. Mensen steken zich in nieuwe kleren. Ontbijt bij GAIA, wat weer gratis was en we zeggen BJ gedag. Dit zijn van die rot dagen, van afscheid nemen. We pakken de koffers in en laten ook weer twee tassen hier. Een tas met 8 kilo wordt door Ans en Han meegenomen. Paul heeft 5 kilo mee en ook Sanne neemt wat mee. We gaan naar het tempeltje om de hoek en doen daar een puja voor Engely. Mooie kaart, bloemen, en lichtjes. Dit was heel goed om samen te doen. Om 13.00 uur gaan we naar GAIA en daar ontmoeten we Jan Laan eindelijk in het echt. Gezellig gesprek en daarna terug naar SG en dan wordt het zilver van Dambar gebracht. Er komt een optocht door de straat vanwege Tihar. Vanmiddag is ook Pradip afscheid komen nemen. Wijntje bij Revolution café en afscheid van de wijnman. Bimal komt gedag zeggen en voor de laatste keer naar GAIA. Eten samen met Ajay en Suman en Sanne. Ook daar nemen we afscheid. Sanne en ik nemen nog een afzakkertje bij Krishna en dan moeten we ook daar gedag zeggen. Post checken en slapen.

23 Oktober.

Goed geslapen. Om 04.45 uur opgestaan, aankleden en wassen. Afscheid van Samjhana, maar als het lukt, komen ze in mei volgend jaar naar Nederland. Madan brengt ons naar het vliegveld en we nemen afscheid van hem. We wachten met Han en Ans en checken in. Toch vier kilo te zwaar, maar Co geeft 200 rupees en daarna nog een keer en dan is het goed. Koffie gedronken en op tijd weg. Goede vlucht en we hebben twee uur de tijd in Istanbul. Dan vliegen we 40 minuten later weg. Goede vlucht, goed eten en Co eet zijn eigen broodjes. Op tijd in Amsterdam. Een van onze tassen is er niet, maar de rest wel. Morgen komt de tas naar ons toe. Michel haalt ons op en we drinken koffie bij Ingrid en de meiden. Het was een heel bijzondere reis met veel mooie hoogtepunten. We hebben veel gedaan en veel blije gezichten gezien. Nu weer een jaar wachten. Voldaan komen we in ons eigen warme huis terug.